

Week 7 juni

Er is
een gezegde
dat het enige
dat van een mens
-na zijn begrafenis mee naar huis terugkeert-,
zijn persoonlijkheid is.
Niet wat u hebt gedaan,
wordt na uw vertrek herinnerd,
maar **wie u was**.

Het **verhaal van** de kletskaus en het ei.

Een arme vrouw vond een ei. Zij riep toen al haar kinderen en zei tegen hen: 'Van nu af aan hoeven wij ons geen zorgen meer te maken, kinderen! Kijk, ik heb een ei gevonden. Maar luister, we zullen het ei niet opeten, maar aan de buurman vragen of hij het onder zijn kip wil leggen om het uit te broeden en dan zal er een kip uit het eitje komen. Ook de kip gaan wij niet opeten, maar haar eieren laten we uitbroeden en uit die eieren zullen nieuwe kippen komen en die kippen zullen nog meer eieren leggen en dan zullen wij veel eieren en kippen hebben. Maar wij gaan dan noch de eieren, noch de kippen opeten, maar ze verkopen en een kalf kopen. Ook dat kalf gaan wij niet opeten, maar wij zullen het een koe laten worden. En de koe zal kalveren krijgen en dan zullen wij een hele kudde hebben. En dan gaan we de kudde verkopen en een stuk grond kopen; we gaan kopen en verkopen, wij gaan kopen en verkopen.' Terwijl die arme vrouw zo stond te kletsen, viel het ei uit haar handen en brak.

een Joods sprookje

De **bidstoel**

Ik trek mijn schoenen uit
- mijn ambities,
doe mijn horloge af,
- mijn planning,
zet mijn bril af,
- mijn visies,
leg mijn pen weg,
- mijn werk,
leg mijn sleutels neer,
- mijn zekerheid,
om alleen te zijn met Jou,
de enige ware God.

Nadat ik met Jou ben samen geweest
trek ik mijn schoenen aan
om te gaan in jouw spoor,
doe ik mijn horloge om
om te leven in Jouw tijd,
zet ik mijn bril op
om te kijken naar Jouw wereld,
steek ik mijn pen bij me
om Jouw gedachten op te schrijven,
pak ik mijn sleutels op
om Jouw deuren te openen

G. Kings

VERANTWOORDELIJKHEID

=

Scheppen met de **Schepper**

“Die God heette net als ik”,
zegt Thea.
“Maar ik ben God niet.”

“Nee”, zegt juf. “
“Niet echt.
Niet helemaal.
Maar soms een beetje wel.”

“Wanneer dan?”,
vraagt Thea.

“Als je een prachtige tekening maakt, bijvoorbeeld.
Dan maak je iets moois dat er daarvoor nog niet was.”

“Schep ik dan iets?”,
vraagt Thea.

“Ja.”

“En als mama een mooie jurk maakt?
Want dat kan ze.
Ze maakt jurken van lappen.”

“Weet ik”,
zegt juf.

“Als je alleen de lap ziet,”
zegt Thea,
“kun je haast niet geloven dat er zo’n mooie jurk in zit.
Is dat scheppen?”

“Ja.”

“Is mama dan ook een beetje God?”
“Ik denk van wel.”

“En ben jij een beetje God als je vertelt?”
Juf lacht even.
“Ik hoop het.”

“Maar dan is dat bij alle mensen zo”,
zegt Thea.
“Allemaal zijn ze soms een beetje God.”

Uit:
Ben Kuipers en Ingrid Godon,
‘Hoe de wereld begon’,
Amsterdam (Leopold), 2002, blz. 28.

VERANTWOORDELIJKHEID

=

leerling zijn van het leven

Mijn grootste rijkdom
is leerling te zijn van het leven.

Voor niets ter wereld
wil ik dit vermogen ruilen.

Mijn eerste vraag
is nooit hoeveel iemand weet of bezit.

Mijn eerste vraag is
of hij in een toestand van leren is.

Want leren is open zijn
voor het bekende en voor het onbekende.

Het is elk ogenblik rijker worden,
elk ogenblik scheppen.

Leren is liefde,
onverdoofde aandacht.

Aandacht
voor pijn, voor geluk, voor angst.

Aandacht
voor begrijpen,
voor het ontdekken van de levenswetten.

Leren is
luisterend leven, luisterend spreken en handelen.

Het is volledig betrokken zijn
bij de wereld.

Mijn liefste bezit is niet wat ik leer,
maar dat ik leer.

Want zonder dit vermogen
is alle kennis leeg en koud.

René Kres

